සුධා භොජන ජාතකය

ජාතිකාන්තාරාදීන් සත්වයන් තරනය කරවා නිර්වාණඤ්මභූමියට පමුණුවනහෙයින් ශාස්තෘ නම්වු සමාක් සම්බුදු රජානන් වහන්සේ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වසන සේක් දන්දීමේ බලවත් අදහසක් ඇති එක්තරා භිඤුකෙනෙකුන් අරභයා මේ සුධාභෞජන ජාතකය වදාළසේක.

සැවැත් නුවර එක්තරා කුල පුතුයෙක් බුදුරාජනන් වහන්සේ ධර්මශුවණයකොට පහන් සිත් ඇතිව බුදුසස්නෙහි මහණව අඛණ්ඩකොට සිල් රඤා කරන්නේ යෙහෙන් පමණ ධුතාංග ගුණයෙන් යුක්තවූයේ සබුංසරුන් වහන්සේ කෙරෙහි පවතින ලද මෙත්සිත් ඇතිව දවස තුන්වෙලේ තුනුරුවන් විසයෙහි කළමනා උපස්ථානයෙහි අපුමාදවුයේ ආචාර සමාචාරයෙන් යුක්තවු දානාධාසය ඇතිව සාරණීයධර්මයන් පුරමින් තමන් විසින් ලබන ලද ආහාරය පිළිගැන්වුන් දක සුන්ඛත්ව දන්දෙන්නේමය. ඔහුගේ දානඬාාසය ඇති නියාව භිකෂුන් වහන්සේ කෙරෙහි පුසිද්ධව ගියේය.

ඉක්බිති එක් දවසක් දම්සභා මණ්ඩපයෙහි රැස්ව වැඩ උන්නාවූ මහා කාශාප පුමුඛ භික්ෂූ සංඝයා වහන්සේ ඇවැත්ති අසවල් නම් මහණ දානාඬාහසයෙන් යුක්තව ඉදින් පැන් සරළුවක් විවරවත් ලදක් එහිලෝභය හැර සබුම සරුන් වහන්සේට දන්දෙන්නේය. බෝධිසත්වයන්ගේ අධානය හා සමානවූ අදහස් ඇත්තේය යනාදීන් ඒ භික්ෂුන්ගේ ගුණ කථනය කෙරෙමින් උන්සේක. එසඳ ගඳකිළියෙහි සැතපී වැඩඋන්නාවූ තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ භික්ෂූන් වහන්සේගේ කථා පුවෘත්තිය දිව කණින් අසා වදාරා මා ගිය කල බොහෝ සත්වාභිවෘද්ධි වන්නේයයි දන ධම්සභාමණ්ඩපයට වැඩ පනවන ලද බුද්ධාසන මස්තකයෙහි පිපිවැනීගියාවූ රත්පියුම් වන මධායෙහි පැමිණ ස්වර්ණ හංස රාජවිලාසයෙන්ද උදයගිරි පර්වත මුදුනෙහි තෙවුනාවූ ලහිරුමඬලක් මෙන්ද සවණක්ඝන බුදුරසින් සිල්ලෝ ධාතු එකළුකෙරෙමින් වැඩ ඉඳ තමන් වහන්සේ විසින් සාරසංඛා කප්ලඎයක් මුළුලෙහි සකසා පුරණලද සතා පාරමිතාවන් නැමති සුගන්ධ වාතයා විසින් සුවඳ ගන්වන ලද ශීූ මුඛයෙන් නික්මුනාවූ සුගන්ධයෙන් ධම්සභා මණ්ඩපය එක සුවඳකෙරෙමින් මහණෙනි මා එන්නාට පූර්වභාගයෙහි කවර කතාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාරා වදාරා මෙනම් කථාවකින් යුක්තව උනුම්හයි දුන්වූ කල්හි මහනෙනි මේ භික්ෂූතෙම පළමු දානාධාාසයක් නැත්තේය. තද මසුරුය තන අග තෙල් බින්දුවක් විවරකුත් අන්කෙනකුන්ට නොදෙන්නේය. එකල මොහු මම දමනෙහිලා මසුරුසිත් හරවා දන්දීමෙහි අනුසස් කියා දානයෙහි පිහටවීම එකල පැන්සරලුවක් ලැබත් දන්නොදී අනුභව නොකෙරෙමි මාගෙන් වරලද්දේය. ඒ කාරණයෙන් දානාඹාාසය ඇතිව දානයෙහිම ගැලී වාසය කරන්නේයයි වදාරා එක භික්ෂූන් වහන්සේ විසින් ආරාධිතවු සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් ගෙනහැර දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස්තුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුත් රාජාය කරණ සමයෙහි දාන පියවචන අර්ථචරියා සමාතාත්මතායයි යන සතර සංගුහවස්තුවෙත් ජනරංජනය කරන කල්හි එක්තරා කෙළෙඹි පුතුයක් ඉතා පුසිද්ධව අසූකෙලක් සම්පත් ඇත්තේය. එකල රජ්ජුරුවෝ ඕහට සිටු තනතුරු දුන්හ. එතැන්පටන් රාජාසම්මතව සියලුසත්වයන් විසින් පුදන ලදුව වෙසෙමින් එක් දවසක් තමන්ගේ සම්පත් මහතඤව බලා මේ සමුර්ධියට ජාතියෙහි මා විසින් කරණලද කාය දුශ්චරිතාදිය නිසා ලබනලද්දේ නොවෙයි සුචරිත ධර්මයෙන් ලබනලද්දේ වෙයි මතුත් මට පිහිටක්කොටගත මැනවැයි සිතා රජ්ජුරුවන් කරාගොස් දේවයන් වහන්ස මාගේ ගෙයි අසූකෙළක් සම්පත් ඇත්තේය. ඒ ගෙන්වාගත මැනවැයි කීය. රජ්ජුරුවන් විසින් තොපගේ ධනය මට පුයෝජන නැත නොකැමැත්තෙමි කීය. මාගේ සම්පත් බෙහෙවඉන් සම්පත් කැමතහොත් ඇරගනුවයි කියද එසේවිතම් දේවයන් වහන්ස මාගේ සම්පත් දන්දෙනු කැමැත්තෙමියි කීය. රජ්ජුරුවන් විසිනුත් කැමැත්තක් කරවයි කියා අවසර දුන්හ. එකල්හි නුවර සතර වාසල මධායේය. තමන්ගේ ගෙදරයයි සඳහන් කරවා දවස සලක්ෂයක් ධන වියදම් කරවා දුගී මගී යාචකාදීන්ට ශුමණ බාහ්මණයන් විෂයෙහි ජිවිතාන්තය දක්වා මහදන් පවත්වමින් මේ දානවංශය නොකඩව පවත්වාලවයි තමන්ගේ දරුවන්ට අනු ශාසනාකොට ජිවත්වන්නේ එයින් සැවගොස් ශකුදේවේන්දව උපන්නේය.

ඉක්බිති ඔහුගේ පුතුතෙම පළමුපරිද්දෙන් දන්දී පින්කොට චන්දු දිවා පුතුව උපන්නේය.

ඔහුගේ පුතුයාද සුර්ය දිවාපුතුව උන්නේය. ඔහුගේ පුතුද මාතලී දිවාපුතුව උපන්නේය. ඔහුගේ පුතු පඬසිබදිවාපුතුවිය. ඔහුගේ පුතුවූ මච්ජරිය කෝසිය නම් සිටුපුතුයෙක්ව තමාගේ අසූකෙළක් සම්පත් දැක ඒතෙම තමාගේ පියමුතුන් ආදීහු නුවනැත්තාහ. දුකින් රැස්කරණලද ධන සමූහය නොදන නැසුහ. මම වනාහි කිසිවක්හට කිසිවකුත් නොදී ඉඳුරා තබා රකිමියි සිතා දන්හල් ගිණිලානසාතද මසුරුවු සිත් ඇතිවිය. එකල සියලු යාචකයෝ ඔහුගේ දොරකඩ රැස්ව සිටානන් වහන්ස නුඹ පියතුමාන් මී මුතුන් ආදි සිටුවරුන්

නොනසා පවත්වන ලද දාන වංසය නොනසාා දන්දුනමැනවැයි දෝත් ඔසවා මහත්කොට කොලහාල කලාහුය. එනුවර වාසී බොහෝ දෙන එකොලොහකල ශබ්දය අසා මේ නුවන නැති මසුරු කෝසිය සිටානෝ තමන්ගේ පරම්පරාවෙන් නෙකඩකොට පවත්වන ලද දානවංශය නැසීයයි යනාදීන් නින්දාකළහ.

එතෙම ලජ්ජාවට පැමිණ එතැන් පටන් තමන්ගේ ගෙදරට යාචක කෙනෙකුත් නොවදිනා නියායෙන් රැ කවල් සැලැස්විය. එතැන් පටන් සියලුම යාචකයෝ කිසියම් දෙයක් නොලැබ ඔහුගේ ගෙය ඇසදල්වාත් නොබලන්නාිහුය. එතෙම එතැන් පටන් ධනය රැස් කෙරෙමින් තෙමේත් අනුභව නොකරන්නේය. පුතුදාරාදින්ටත් නොදෙන්නේය. කාඩිදෙවනකොට ඇති නිවුඩුසාලේ බත් අනුභව කරන්නේය. තුඹුවැල්සාහුයින් වියන ලද චක්කාරි කඩම අදනේය. පත් කුඩයක් ඉසට කරවාගෙන ජරාගොන් යොදන ලද දිරාගිය රථයකට නැගී ගමන්කරන්නේය. මෙලෙසින් පාපීවු අෂත්පුරුෂයා විසින් ලබන ලද ධනය බල්ලන්ට පොල් නොබලා ලුකලක් පරිද්දෙන් නස්පුයෝජන විය. ඒ මසුරු සිටානෝ එක් දවසක් රාජසේවයට යන්නේ අතවැසි සිටානන් කැඳවාගෙන යෙමි සිතා ඔහුගේ ගෙට ගියේය. එකල අතවැසි සිටාණෝ තමන්ගේ අඹුදුරුවන් හා සමඟ ගිතෙල් ශකීරායෙන් සකස්කරණ ලද පැන් නුමුසු කි්රිබත් අනුභව කෙරෙමින් උන්නාහ. සිටානෝ මසුරු කොසිය සිටානන් දක උනස්නේ නැගී සිටාණන්වහන්ස මෙසේ වැඩිය මැනව මේ අස්නේ ඉඳ කිරිබත් අනුභව කළ මැනවයි කීයේය. එසඳ මසුරු කෝසිය සිටානෝද කිරිබත් දැක මුඛ පිරුණු කල ඇතිව කනු කැමැතිවත් අද දවස් මේ බත් කෑයෙන් නම් මොහු මාගේ ගෙට ගිය වේලෙහි පුතුහුපකාර කළ මැනවැයි සිතා එහෙයින් නොකමියි සිතා නැවත නැවත යාච්ඤාකරණ ලදුවත් දැන් බත් කාලා ආ හෙයින් සායමදය යනාදින් කියා පුතික් කොට ඔහුබත් අනුභව කරණතෙක් බඩ පුරා කෙළ උරාබොමින් බලාහිඳ බත් කෑ ඉක්බිති ඔහු හා සමග ගොස් රාජාසේවය කොට නැවත තමන්ගේ ගෙට ගොස් කිරිබතෙහි කළ ලෝභයෙන් පෙළෙමින් ඉදින් කිරිබත් අනුභව කරන්නා කැමැත්තෙමියි කීනම් බොහෝ දෙන කනු කැමතිවෙති බොහෝ සාල් ආදීවුදෙය නස්නේය. එහෙයින් කිසිකෙණෙකුන්ටත් නොකියම් සිතා රෑ දවල් කි්රිබතෙහි කළලෝභයෙන් දුක්විඳිමින් කිසිකෙනෙකුන්ටත් නොහඟවා ඉවසාගෙන දවස් යවන්නාහුය. ඉක්බිති කල්යාමෙන් දුක්බ වේදනා ඉවසිය නොහී සුදුමැලිව කිසිකෙනෙකුන්ටත් නොහඟවා මෑත භාගයෙහි දූර්වල ඇද වැලද සිපගෙණ වැදහොත්තේය. එකල ඔහුගේ භාර්යාතොම සිටානන් කරා ගොස් අතින් පිට පිරිමදිමින් සිටානන් වහන්ස නුඹ වහන්සේට කවර අළුසුවෙක්විද කුමන අභිපායෙක් ඇද්දයි විචාළාය. තොපට යම් අපාසු ඇතිනියාය මට අඑාසුයෙක් නැතැයි දොඩමින් සිටිද්දී සිටානන් වහන්ස ඉතා සුදුමැලිව ශරීරය දූර්වලව ගියේය. නුඹ වහන්සේට සිතුවිල්ලෙක් ඇද්ද නොහොත් රජ්ජුරුවන් වහන්සේගෙන් උදහසෙක් ඇද්ද නොහොත් දරුවන් විසින් අවඥාවක් කරණ ලද්දේද නොහොත් නුඹ වහන්සේට තෘෂ්ණාවෙක් විද මට කිව මැනවැයි යනාදීන් විචාළාය. ඒ අසා එසේය සොඳුර මට තිුෂ්ණාවෙක් උපණ ඒ අතිකෙකුන්ට නොකියා රකින්ට පුළුවන්දයි විචාරා උන් විසින් රැක්කයුත්තෙක් වීනම් රකිමියි කී කල්හිද සම්පත් ලෝභයෙන් නොකියා නැවත නැවත දවිටිලිකොට විචාරන ලදුව එසේ වී නම් සොදුරු එක් දවසක් අපගේ අතවැසි සිටානන්ගේ ගෙට යම් කිසි කටයුත්තක් නිසා ගොස් තෙල් සකීරාමීයෙන් සකස් කරණ ලද කිරිබතක් අනුභව කරන්නා දුක එතැන් පටන් එහිකළ තෘෂ්ණාවෙන් මෙවැනි දුර්වලතාවට පැමිණියෙමියි කීහ.

ඒ අසා සිටුදියනියෝ සත්පුරුෂවූ සිටානන් වහන්ස මා ඉන්දදී මෙවැනි දුර්වලතාවට පැමිණෙන්නට කාරණා කිම්දයි බරණැස් නුවර වැසි සත්වයන්ට සැහෙන පරිද්දෙන් කිරිබත් පිසන් පුළුවනැයි කිව ඒ අසා සිටානන් ඉසමුල මුගුරකින් පහකරණ කලක් පරිද්දෙන් බොහෝ දුක්ඛ වේදනාවට පැමිණ තොපගේ විසාරද කම් පලමුත් දුනුම්හ තොපගේ දෙමව්පියන් ගෙනා දායාදයෙක් ඇත්නම් පිසවාදෙවයි සිටුදියනියන්ට කීහ. එසේ වීනම් එක විථියක ඇත්තන්ට සෑහෙන පරිද්දෙන් පිසවා දෙමෝදයි විචාරා ඊටත් කිපී ඔවුන්ගෙන් තීට පුයෝජන කිම්ද ඔහු කැමැත්තෝ නම් තමන් තමන්ගෙන් සම්පත් වියදම් කොට කන්නාහුයයි කී සඳ එසේ වීනම් දෙපිටින් ගෙවල් සතරක් විචරට පිසම්දයි විචාරා ඊටත් නොලැබෙන හෙයින් මෙගෙයි මිනිසුන් විචරට පිසෙම්දයි විචාරා ඒ හැමදෙනා කෑමෙන් මට පුයෝජන කිම්දයි කී හෙයින් නුඹ වහන්සේ විවරට ඉදිකෙරෙම්දයි නොහොත් එසේ වී නම් අපගේ දරුමල්ලන් විවරට පිසමෝදයි විචාරා ඔහුන්ගේත් පුයෝජන කිම්දයි නොලබන හෙයින් නුඹ වහන්සේටත් මටත් විචාර පිසම්දයි විචාරා තොප කෑමෙන් පුයෝජන කිම්දයි කී හෙයින් නුඹ වහන්සේ විචරට ඉදිකෙරෙම්දයි විචාළ හෙයින් වන්නාටය මා විචරය මේ ගෙයිදී පිසන්ට වන්කළ බොහෝ දෙන කන්ට පුාර්ථනා කෙරෙති මට වනාහි සාල් නැලියක්ද කිරි සතර නැලියක්ද සකිරා ඇසුරක්ද ගිතෙල් මුළු තුනෙක්ද මී මුළු තුනෙක්ද පිසන්ට නිසි භාජනයෙක්ද දෙව මම වලට ගෙණගොස් පිස කම්හයි කිවුය. සිටු දියනියෝත් එපරිද්දෙන් සපයා දුන්හ. ඒ සියල්ලම කුඩා කොල්ලකු අතට දී මේ හැරගෙණ ගොස් අසවල් තැන සිටුවයි සලකුණු කියා පළමුත් ඔහු නික්මවා තුමු උදකලාව ඉසව්සා පෙරට අපුසිද්ධ වේසයෙන් ගොස් ගඟක් සමීපයෙහි එක් කැලබඩෙක උදුනක් බැඳ ගිණි දර පැන් ගෙණ තෙපි පළාගොස් දමංසංන්ධියෙහි සිට යන එන කෙණෙකුන් ඇත්නම් සලකුණක් කරවා මා කැන්දුකල එවයි ඔහු නික්මවා ගිණිමොලා කිරිබත් පිසන්ට පටන්ගත්තාහුය.

එක්ෂණයෙහි සක්දෙව් මහරජතෙම දස දහසක් යොදුන් අවට ඇති සර්ව සමුර්ධියෙන් සමන්විත වූ තව්තිසා භවනයද සැටයොදුන් පමණ දිග ඇති ස්වර්ණ විථියද පන්සියයක් යොදුන් උස ඇති සුදර්මා නම් දිවාසභාවද සැට යොදුන් පමණ උස ඇති පාන්ඩුකම්බල මෛලාශනයද පණස් යොදුන් පමණ ඇති රන්මුතුදුලින් හෙබනාවූ ධවලාතපතුදෙකද ලදපණස් ලඤයක් පුරඟනාවෝද සරහා පිළියෙල කරණ ලද්දාවූ තමන්ගේ දිවාාත්මභාවයද යනාදි උදාරවු ශීු විභූතිය බලා කවර කුශලයක් කළ හෙයින් මේ සා සම්පත් ලබණ ලද්දේදුයි සිතා පරීක්ෂා කරන්නේ බරණැස සිටුපුතුව ඉපිද පවත්වනලද දානය දැක ඉක්බිති මාගේ දරුමුණුබුරු ආදීහු කොයි උපන්නාහුදුයි බලන්නේ මපුතුනුවෝ චන්දුදිවාපුතුව උපන්හ. ඔහුගේ පුතනුවා් සූර්යපුතුව උපන්නාහයි යනාදින් සියල්ලවුන්ගේ උත්පත්තිය දක පංචසිඛ දිවාපුතුයාගේ පුතුතෙම කුමක් කෙරෙද්දයි බලා තමන්ගේ දානචංගය නසාපු නියාව දුක මේ අඥාන සත්වයෝ තුමුත් අනුන්ටත් නොදි තද මසුරුව නරකාදී සතර අපායට යන්නෝයයි මෝහට අවවාද කොට මාගේ දානවංශය පවත්වා මොහු ශකුභනයෙහි උපදනා උපායක් කරවමි සිතා චන්දු දිවාපුතුාදීන් කැඳවා මසුරු කෝසිය සිටුතෙම අපගේ දානවංශයන් නසා දන්හල් ගිණිදල්වා තෙමේත් නොකා අනුන්ටත් නොදි දුන් කිරිබතක් අනුභව කරණු කැමතිව ගෙයිදි පිසුකල අනුන්ටත් දීලුව මැනවයි යන ලෝභ සිතින් උදකලාව වලට ගොස් තෙමේම කිරිබතක් පිසන්නේය. මනුසාලෝකයට ගොස් ඔහු දමනයෙහි ලා දානයෙහි විපාක ඕහට කියා එකවිට ගොස් ඉල්ලුවෝ නම් එතනදි මලය පැලීයන්නේය මා පළමුව ගොස් කිරිබත් ඉල්වා උන්කල තෙපි හැමත් බුාහ්මණවේශයෙන් ඔහු කරා ගොස් ඕහට පෙනිසිට පින්වත්නි බරණැස් නුවර යන මග කවරෙක්දයි විචාළාහුය. ඒ අසා මසුරු කොසිය සිටුතෙම තෝ උමතුව ගිය එකෙක්ද බරණැස් නුවරට මගක් නොදනීද මග තබා මෑත කුමට එවුද?. ඇත පලායවයි යනාදීන් දොඩන්ට පටන්ගත්තේය. ශකුබුාහ්මණද ඔහුගේ බස් අසණ කෙණෙකුන් මෙන් කුමක් කරව්දැයි ළඟට ගියාහ.

එකල සිටුද එඹල බමුණ නොබිහිරි ගිය එකෙක්ද මෑත නොඑව මෑත නෙඑවයි මහත්කොට මොරගාමින් සිටියෙදීම ඔහු සමීපයට ගොස් ඇයි තොප මොරගානේ කුමක්නිසාද දුමුත් නැගෙන්නේය. ගිනිත් පෙනෙන්නේය. කිරි බතුත් පැසෙන්නේය. බමුණන්ට දන්දෙන තෙනක් වියයුතුය. බමුණන්ට දන්දෙනවිට ඉන් සුඟක් ලැබෙමි මා කුමට නෙරනෙහිදැයි කියේය. ඒ අසා මසුරු සිටානන් විසින් මෙතන බමුණන්ට දානෙක් නැතැයි කිය එසේවිනම් කුමක් නිසා දොඩවුද තොප බත් අනුභව කරණ කල මමත් මඳක් ලබමි කී යේය. ඒ අසා මම් තොපට මින් බත් උලක් විවරත් නොතබමි මෙයින් සුහෙක මා විවරට විනා වඩානැත්තේය. මාත් ඔබකින් ඉල්වා ගෙනාදෙයක තොපිත් ඔබකින් ඉල්වාගනුව මා මෙවක් පෙරටුව මා අනුන්ට බතක් විකිර්ණවිරුත් නැත. අනුන්ගෙන් විකිනි ගත්විරුත් නැත. මාගේ රැයෙ දාවලට තිබීමකුත් නැත. මෙතෙම මා විසින් ඉතාදුකුසේ ලබනලද්දේය. ඉතා ස්වල්ප සාල් නැලියකින් පිසන ලදහෙයින් දෙන්නෙකුට නොසෑහෙන්නේයයි යනාදින් දෙඩුයේය. ඒ අසා ශකු බුාහ්මණයෝ මම තොපට මිහිරි සොලොවක් කියමි ඒ අසවයි ඔහු නවතමින් සිටියදී ඒ නැසුතැන්ව එඹා සිටාණෙනි මේ ලෝකයෙහි කෙනෙක් ස්වල්පමාතුාවූත් ආහරයක් ලදින් භාගයෙන් භාගයක් වේවයි බොහෝ දෙයක් ලදින් බොහෝ කොට වේවයි දුන් දෙයක් දානමයවන්නේය එහෙයින්ම කෝසිය සිටානෙනි සෑහෙන පමණක් ශුමණ බුාහ්මණාදීන් විෂයෙහි දානපරිතාාග කෙරෙමින් තෙපිත් අනුභවකොට මේ උතුම්වු පුතිපත්තියෙන් ආර්ය මාර්ගයට පැමිණියව යමෙක් උදකලාව තමාට පැමිණියාවූ ආහාරය අනුන්ට නොදි අනුභව කෙරේද එම උපඋපන් ජාතියෙහි කිසි කායික මානසික සැපයක් නොලබන්නේයයි යනාදින් මධුර වචනයෙන් ධර්මදේශනා කළහ.

ඒ අසා කොසිය සිටානෝ මදක් මොලොක්වු සිත් ඇතිව බමුණානෙනි තොප කී බස් ඉතාම මැනවැයි පුශංසාකොට කිරිබත පැසෙනතෙක් වැඩහිඳුවයි කියනලදුව ශකුබුාහ්මණයානෝ එකත්පස්ව උන්නාහ.

ඉක්බිති චන්දු දිවාපුතුයා බාහ්මණවේශයෙන් අවුත් ඔහු හා සමග කථාකොට ඔහු නවතමින් සිටියදීම මිහිරිතෙපුලෙන් එඹා කොසිය සිටාණෙනි මේ ලෝකයෙහි සා පිපාසයෙන් පීඩිතවු අමුත්තන් ඉන්දදී උලතලාව අනුහව කෙරෙද්ද ඔහු විසින් කරණ ලද අර්ථසත්කාරද සම්පත් ඉපදී මෙහි කරණ ලද උත්සාහය නිෂ්පුයෝජන වන්නේය. පින්වත්වු සිටාණෙනි ඒ කාරණය හේතුකොටගෙණ මෙතැන් පටන් ශුමණ බාහ්මණාදී දුගී මගී යාචකයන් විෂයෙහි ශක්ති පමණින් දානමානාදිය කෙරෙමින් තෙපිද සැපසේ අනුහවකොට සවර්ග මෝක්ෂ දෙක අත්කොට ගනුවයි යනාදීන් අවවාද කීහ. එබස් අසා සිටානෝ තතනමින් දුකසේ කටහැර මදක් වැඩ හිඳුවයි කීහ.

ඒ අසා චන්දු දිවාපුතුයා ශකුදේවේන්දුයන් සමීපයෙහි උන්නාහ.

ඉක්බිති සූර්ය දිවාපුතුයෝත් බමුණුවෙසක් ගෙනවුත් පැමිණ ඔහු හා කථාකොට නොයෙක් පරුෂ වචනයන්

කියා බැණ නවත්ව නවත්වා භාගාාවත් සිටාණෙනි මේ ලෝකයෙහි යම් සත්වයෙක් සාදුකින් පීඩිතවු අමුත්තන් දක උදකලාව අනුභව නොකරන්නේය. ඔහුගේ දානමානාදියද කෘෂි වණිජාා දී නිසා කරණ ලද උත්සාහය වීර්යයද සැබෑම වන්නේය. සාර්ථක වන්නේය. ඒ කාරණයෙන් දානමානාදියක් කොට තෙපිත් අනුභවකොට සත්පුරුෂ ගුණයෙහි පිහිටියවයි යනාදීන් සුභාෂිත වචනයෙන් කීහ.

සිටානෝ ඔහුගේද බස් අසා කෙඳිරිපරගාමින් මදක් වැඳහිඳුවයි නියෝග කළහ.

එකල සූර්ය බුෘත්මණද ගොස් චන්දු දිවෘපුතුයන් සමීපයෙහි උන්හ. ඉක්බිති මාතලී දිවෘපුතු අවුත් බණමින් දොඩමින් එඹා පින්වත යම් සත්වයෙක් යස රාස්සසාදීන්ට බලිකර්මය කරමි කියා බාහුකා නම් ගංතෙර පයා ගයනම් පොකුණය දොනතිඹරුය යන තීර්ථස්ථනයෙහි ගංගා පුවාහයෙහිද යාගකේරද ඒ මෙකී තෙන ඔහු විසින් කරණ ලද්දාවු යාගය ඉදින් යාගයටම සැලසේ නම් ඔහුගේ උත්සාහ විර්යයන් වාර්ථ නොවේනම් ඉෂ්ට විපාකයට කාරණා වී නම් යමෙක් ශුමණ බුෘත්මණ දුගී මගී යාචකයන් විෂයෙහි කරණ ලද සත්කාර සම්භාවනා සාර්ථකවෙති කිව්වැනවයි නැවත ඒ කාරණයෙන් කොසිය සිටාණෙනි දානාමානාදි සුවරිත කර්මකොට බුද්ධාදී උත්තමයන් විසින් පසස්නා ලද සත්පුරුෂපථයෙහි පිහිටා සගසුව මොක් අත්පත්කරව යමෙක් අඳුරු ගෙයෙක්හි හිඳ අපවිතුයක් අනුභව කරන්නාක් පරිද්දෙන් කිසිකෙනකුන්ටත් නොදී උදකලාව අනුභව කෙරෙද්ද එතෙම කිසි කලෙකත් දිවා මනුෂා සම්පත්තියට නොපැමිනෙන්නේයයි යනාදීන් ධර්මදේශනා කළහ. ඔහුගේ සුභාසිත වචනයන් අසා ඉක්මවියනොහි පර්වතයකින් මඩනාලද කෙනෙකුන් පරිද්දෙන් තතනමින් මදක් වැද ඉඳුවයි කීයේය. මාතලී දිවාපුතු ගොස් සූර්යදිවාපුතුයානන් සමීපයෙහි උන්නේය.

ඉක්බිති පංචශිබ දිවාපුතු අවුත් ඕහට පෙනී ඔහු වලකමින් සිටියදී පළමු පරිද්දෙන් කථාකොට එඹා භාගාවත්වු සිටානෙනි මේ ලෝකයෙහි යම් සත්වයෙක් මෙතනට පැමිණ දුගී මගී යාචකයන් බල බලාඉන්දදී තෙමේ අනුභව කෙරේද එතෙම තරවු යොත් ලනු ඇති අමුණුනලද ගොදුරු ඇති මහත්වු බිලිකටුව ගන්නාවු මත්සායෙකු වැන්නේය. ඒ කාරණයෙන් කොසිය සිටානෙනි පැමිණ යාචකයන්ට දානපරිතාාග කෙරෙමින් මසුරුසිත් දුරුකොට සැපසේ අනුභවකොට අනන්තපාන වස්තුාභරණාදිය දීමෙන් පුතු මිතු කලතා බන්ධු වර්ගයා පෝෂාකෙරෙමින් සත්පුරුෂපථයෙහි පිහිටා දිවා මනුෂා සම්පත් සාධුගනුවයි යනාදින් මධුර වචනයෙන් කථා කළාහ.

ඔහුගේ ධර්ම අසා මසුරු කෝසිය සිටානෝ මසුරු බරින් පුරණලදුව දුක්ඛ වේදනාවෙන් පෙලී තතනමින් කෙඳිරිගාමින් මදක් වැදහිඳුවයි කීහ. ඒ අසා පන්සිඑ දෙම්පිත් ගොස් මාතලී දිවාපුතුයන් සමීපයෙහි උන්නේය. මෙසෙයින් ඒ බුහ්මණ වේශ ඇති දෙවියන් පස්දෙනා එක්තැන්ව උන් කල්හි කිරිබත් පැසීගියේය. එකල කොසිය සිටානෝ කිරිබත උදුනෙන් බහා තබා පත්කඩාගෙන එවයි බමුණන්ට විධාන කළහ.

බමුණෝ පස්දෙන උන්තෙනම වැදහිඳ දිවාානුභාවයෙන් අතදික් කොට හිමාලවනයෙන් මාලුවාපත් ගෙනාහ. ඒ දක කොසිය සිටානෝ කිපී ඒ දමා කිහිරපත් කඩාගණිත්වයි කීහ. ඔහුත් මහකුඩයක් පමණ දිග පලල ඇති කිහිරිපත් ගෙන්වුහ. සිටානෝද බමුණන් පස්දෙනට එකී එකී බත් හැන්දක් බැගින් ඉඳුන් පස්දෙනාටත් දී සැලියේ බත් අඩුවක් නුදුටුවාහුය. තුමු සැලිය පිටින් තිබාගෙණ කන්ට වැදඋන්හ, එක ණයෙහි පංචශිඛ දිවාපුතුයාද නැගී සිට බුාහ්මණ වේශයෙන් හුන්නාහු හැර බලු වෙශක් මවාගෙණ ඔවුන් ඉදිරියෙහි දියසලින් නික්මුණාහුය. බමුණා තම තමන්ගේ බත් පතින් වසාගත්හ. සිටාණොත් සැලිය අතින් වැසූහ.

එසඳ සිටානන්ගේ පිටි අත්ලේ වැදගත එකල බමුණෝ කෙන්ඩිකාවිල පැන් ඇරගෙන පැන් හිස බත් අනුභවකරණ ආකාර දැක්වූහ. එසඳ සිටාණන්ගේ අතට පැන් ඉල්වා නොලැබ තොපත් පැන් ගෙණවුත් අතසෝදා පිසවයි කී විසින් මා කිරීබත් දුන්කල මා අත පැන් වත්කළෝ කිම්දැයි කීහ. අපි ඔවුනොවුන් හා ගණුදෙනුනොකරම්හයි කිවාහුය. ඒ අසා සිටාණෝ මා අත සෝදාපියා එනතෙක් මේ සැලිය බලවයි කියා ගඟට ගියාහ. එකෙණෙහි බලුතෙම සැලියපුරා දිය සැලුයේය. එසඳ දියසලන්නාවුන් දක මහත් දඬුකඩක් හැරගෙන හයගත්වමින් ලඟට ගියාහුය, එකෙණෙහි බලුතෙම ආජානීය සෛත්ධවයකුමෙන් මහත්වු ශරීරයක් මවාගෙන කලුය සුදුය රන්වන් කඹුරුවන් යනාදීපැහැයෙන් යුක්තව උස්වෙමින් මිටිවෙමින් මහත් වෙමින් නොයෙක් ආකාරයෙන් හයගත්වා තැතිගන්වමින් ලුහුබඳවා ගත්තේය.

එසඳ සිටාණෝ මරණහයින් පීඩිතව මහ හඬින් මොරගාගෙණ බමුණන් කරා ගියාහුය. ඔහු ලඟට යන්නාහ උන්තෙනින් නැගීසිට බමුණෝ ආකාශයට පැනනැංගාහ.

එසඳ සිටානෝ බමුණන්ගේ ඉර්ඩියානුභාවයෙන් සිටියාහු දැක මහත් ඉර්ඩියානුභාව ඇති විශිෂ්ටවූ රූ දරන්නාවු බුාහ්මණයෙනි මේ තොපගේ බලුතෙම මා භයගන්වමින් අනෙකපුකාරවූ සටහන් ඇති ආත්මභාවයක් දක්වන්නේය. ඊට කාරණා කවරේදයි තොපි හැම කවුරුදයි විචාළේය.

එබස් අසා ශකුදේවේන්දයා ඔවුන් දිසාවට අතදික්කොට මොහු චන්දු සූර්ය පුතුදෙදෙනාය මෙතෙම මාතලී දිවාපුතුය මම වනාහි දෙදෙව්ලොව දේවතාවන්ට අධිපතිවු ශකුදේවේන්දුවෙමියි මෙබඳු වේෂයෙන් පෙනුනේ පඬශිඛදිවාපුතුය යනාදීන් තම තමන්ගේ හැමගේ ඇති ස්වභාවය කියා පංචශිඛ දිවාපුතුයාගේ යස වර්ණනා කියන්නාහු එඹා සිටාණෙනි මොහුගේ පුසාදය උදය කාලයෙහි මනාවු ධවනි ඇති ගැට පහ වූ බෙරය යනාදි පංචාංගික තූර්ය නාදයක් පවත්වන්නාවු සිය දහස්ගණන් දිවා නාටකස්තීුහු නෘතා ගීත වාදා පවත්වමින් මොහු පොබයන්නාහුය යනාදින් අනේක පුකාරයෙන් පංචශිඛ දිවාපුතුයාගේ ඓශ්චර්යය වර්ණනා කළහ.

සිටානෝද ඒ අසා විශ්මය පත්ව මෙබඳුවු දිවාසම්පත් කුමක් කළ කෙණෙක් ලබන්නාදයි විචාළහ.

ඉක්බිති ශකුදේවේන්දයෝ එඹා සිටාණෙනි මේ ලෝකයෙහි යම් සත්ව කෙණෙක් දනා සීලාදී ගණ නොදන්නාහුද මසුරු සිත් ඇත්තහුද ශුමණ බුාහ්මණාදීන්ට නින්දා පරිභව කෙරෙද්ද එබඳු පාපී සත්වයෝ දිවාලෝකයෙහි නූපදනාහ. කාබුන් මරණින් මත්තෙහි නරකාදී අපායෙහිම උපදනාහුය යනාදි පාපි සත්වයන් උපදනා නරකාදී දුක් දක්වා සිටාණෙනි යම් සත්වකෙණෙක් දශකුශලධර්මයෙහි පිහිටා දාන සංවිභාග සීලව ශුමණ බුාහ්මණාදීන්ට දාන මානාදිය කොට සුගතිය කැමතිවෙද්ද ඒ සත්වයෝ මිය පරලොව ගියකල්හි දිවාලෝකයෙහි උපදනාහුය.

තවදසිටාණන්ට කියන්නාහු දිවාලෝකයෙහි සිට එන්නාවු අපි ඇම තොපගේ මේ කිරිබත් නිසා ආමෝ නොවෙම්හ. තෝ වනාහි පූර්වජාතියෙහි අපට බන්ධුත්වයක් ඇත්තවද තද මසුරුව ශුමණ බුාහ්මණාදීන් විෂයෙහි කෝපිය පාපි ධර්මයෙහි ගැලී වාසයකරණුය. ඒ කාරණයෙන් තොපකෙරේ අනුකම්පායෙන් මේ කාලකන්නි සත්වතෙම පව්කොට නරකාදී අපායට යන්නේයයි එයින් වලකණ පිණිස අපි ආම්භයි කීහ.

ඒ අසා කෝසිය සිටානෝ මොහු මට හිතකැමැත්තාහ. පව්කොට නරකාදී අපායට යන්නාවු මා එයින් වලකා ස්වර්ගයෙහි පිහිටුවන නිසා ආ කෙණෙක්ලයි සතුටුව ඒකාන්තයෙන් මට හිතකැමති නුඹ වහන්සේලා යහක් වදාළසේක්ද එපරිද්දෙන්ම පිළිපඳිම් අද මේවේලේ පටන් මාගේ මාත්සර්යය සිත හැර සියලු පාපයෙන් දුරුව ඉදින් පැන් පමණකුත් අනිකෙකුන්ට දාන විෂයෙහි නොදී අනුභව නොකෙරෙම්යි කියා තවද ශකුදිවාරාජයානන් වහන්ස මාගේ ඇති සියළු සම්පත් මුළුල්ලම දානමුඛයෙහි යාචකයන්ට දී නිමවා ඉක්ඛිත්තෙන් වස්තුකාම කේලශකාමයෙහි ලොහහැර තපසට යෙමි යනාදීන් කීහ.

ශකුදේවේන්දුයෝද සිටානන්ට ධර්මදේශනාකොට අකුසල් කිරීමෙහි අනිෂ්ටවිපාක හා කුසල් කිරීමෙහි ඉෂ්ට විපාක පුකාශ කොට මසුරුසිත් හරවා දමනයෙහි ලා තෙසු දෙවියන් හා සමග දිවාභවනයටම ගියාහුය.

ඉක්බිති කෝසිය සිටානෝ නුවරට වැද රජගෙට ගොස් රජ්ජුරුවන්ට දන්වා නුවර බෙර පියවි කරවා රැස්වු සියලු දුගී මගී යාචකයන්ගේ ගෙන ගෙනා භාජන මුක්තා මාණිකා සංඛ සිලා පුවාලාදී සත් රුවනින් පුරාදී එදවස්ම ගිහිගෙය හැර නික්ම ගොස් හිමාල පර්වතයට දකුණුදික්හාගයෙහි ගංගාවකටත් එක් විලකටත් අතුරෙහි සිත්කඑවු ගෙන වනමුල් එලාහාරයෙන් ජීවත්වෙමින් බොහෝ කලක් වාසය කොට ජරාවට පැමිණියාහුය.

එකල සක්දෙව්රජහුගේ අසාය, ශුද්ධාය, හිරිය, සිරියයි යන නම් ඇති දු සතරදෙනෙක් වුහ. ඔහු සතරදෙන බොහෝ වු මල් සුවඳ විලවුන් හැරගෙණ ජල ක්‍රීඩාව පිණිස අනොතප්ත විලට ගොස් එහි දියකෙළ රත්ගල් තලා මුදුනෙහි උන්නාහුය. එකල නාරද නම් බාහ්මණ තාපස කෙණෙක් දිවා විහාරය පිණිස තවුතිසා භවනයට ගොස් නත්ද වන චිතුලතා වනයෙහි දිවා විහාරය කොට පරසතුමදාරා මලක් කුඩයක් මෙන් ඡායාව පිණිස ඉසව්කොට ගෙණ දිවාංගනාවක උන්නාවු සල්වට මුදුනෙන් තමන් වසන්නාවු රත්ගල් ගුහාවට යන්නාහුය, එසඳ දිවාංගනාවෝ නාරද තාපසයන් අත තිබු මනාවු පුබුද්ධවු විශිෂ්ඨවු දේවියන් විසින් පළදනා ලබන්නාවු අනික් මනුෂා නාග යඤාදින්ට නොලැබෙන්නාවු පරසතු මදාරා මල දක ජාඛෙනද ස්වර්ණයට බඳුවු ජවිවර්ණය ඇති උත්තමරු දරන්නාවු ඒ දිවාප්සරාවෝ නැගීසිට උත්තම ගුණ දරන්නාවු මහත්වු තපස් තෙජස්ඇති බුාහ්මණයන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ විසින් එක්කෙණෙකුන්ටයයි නොඋදෙසන ලද්දේවීනම් ඒ අපට දී අපගේ අභිපාය සිද්ධකොට එපරිද්දෙන් නුඹ වහන්සේ අභිපායෙක් ඇති නමුත් සිද්ධකොට ගත මැනව තවද මේ පරසතු මදාරා මල අපට දීමෙන් අපට පියවූ ශකුදේව රාජයානන් වහන්සේ පරිද්දෙන් අපගේ මනෝරථය පූර්ණය කළ මැනවයි කිහ.

ඒ අසා තාපසයෝ එම්බා දිවාප්සරාවෙනි මේ මල මාගෙණා පමණක් විනා කිසිකෙණෙකුන් උදෙසන ලද්දක් නොවෙයි මාලාගන්ධ විලෝපනයෙන් වැලකී හෙයින් මටත් පුයෝජන නැත්තේය. තෙපි හැම මා නිසා විවිද නොකොට මේ මල හැරගෙන තොප හැමගෙන් වැඩිමහළු කෙණෙක් පලදිත්වයි කීහ. ඒ අසා දිවාංගතාවෝ තාපසයාණන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අප සතර දෙනාගෙන් යම් කෙණෙකුන්ට දෙනු කැමතිසේක්ද උන්ට දුන මැනවැයි ඔහුම පුධාන වෙතියි කීවාහුය. ඉක්බිති නාරද තාපසයෝ දිවාප්සරාවෙනි එසේ කොට විවාද වැඩිම තපස්වීවරයන්ට සුදුසු නොවන්නේය. තොප හැම අතුරෙන් උත්තමකෙනෙකුන් තෝරණු කැමැත්තා නම් තොප හැමට පියවු දෙදෙව්ලොව දේවතාවන්ට නායකවු ශකුදේවේන්දයන්ම විචාර නියම දුන ගනුවයි කීවාහුය.

ඒ අසා දිවහාංගතාවෝ මළ නුදුන් හෙයින් හා තොපගේ පියාණන් අතින් විචාරා නියමදනුවයි කීහෙයින් තාපසයන්ට කිපී ශකුදේවේන්දයන් සමීපයට ගොස් පියානන් වහන්ස අප සතරදෙනාගෙන් ශේෂ්ට කවුරුදයි විචාළාහුය. එසඳ බංජාලිව සිට විචාළවු දිවහප්සරාවන්ගේ බස් අසා භදා වෙනි තොපි සතරදෙනා රූපයෙන් වර්ණයෙන් වයසින් ඓශ්චර්යයෙන් සමානය කවරෙක් තොප ඔවුනොවුන් හා විවාද ඉපදවුදයි විදාළාහුය.

ඉක්බිති දිවාප්සරාවෝ පියාණන් වහන්ස දිවාලෝක මනුෂාලෝකාදීයෙහි අසබලිතවු ගමන් ඇති උතුම් තාපස ධර්මයෙහි පිහිටියාවු තපස්තේජස් ඇති නාරද නම් තාපසයානන් වහන්සේ ගඳමහන් පව්වෙහි අප සතරදෙනා දක මෙලෙස කිවුය. ඉඳින් නුඹ වහන්සේ දක්නා සේක් වී නම් විශිෂ්ටවු කෙනෙකුන් කිවමැනවැයි කීවාහුය.

ඒ අසා ශකුදේවේන්දයෝ මොහු සතරදෙනා මාගේ දරුවෝය. ඉන් මොවුන්ගෙන් එක්කෙණෙකුන් ගුණයෙන් විශිෂ්ටයයි කිනම් තෙස්සෝ කිපෙන්නාහුය. මේ තෝරා කියන්ට නොපිළිවන මොවුන් හිමාලය වනයෙහි කෝසිය තාපසයන් සමීපයට යවමියි ඒ තාපසයෝ මොවුන්ගේ විවාද සන් සිඳුවන්නාහුයයි සිතා දරුවෙනි මේ විවාදය මා විසින් විචාළ නොහැක්කේය. හිමාලය වනයෙහි කෝසිය නම් පසකෙණෙක් ඇත. ඕහට මම සුධා භෝජනය යවමි තාපසයෝ අන්කෙනෙකුන්ට නොදී අනුභව නොකෙරෙති ගුණවත් කෙණෙකුන්ටම දෙන්නාහුය. තොප හැම අතුරෙන් යමක් ලබන්නීදහේ තෙම උතුම්වන්නීයයි කියා ඔවුන් එතනින් නික්මවා මාතලී දිවාපුතුයා කැඳවා එඹල රථාචාරීනි හිමාලය වනයට දකුණු දික්භාගයෙහි ගංගාතීරයෙහි කෝසිය නම් තාපසකෙණෙක් තපස්කෙරෙති ඌතුමූ අමනුෂා වාසයෙහි වසන හෙයින් කිසි අන්නපානාදියක් නොලබන්නාහුය. මේ සුධාභෞජනය ගෙනගොස් ඒ තාපසයන්ට දෙවයි විධාන කළහ.

ඒ නියෝගලත් රථාචාරීතෙම සුධාභොජනය ඇරගෙන දහසක්ම මනොමය සෛන්ධවයන් යොදන ලද්දාවු දිවාරථයට පැනනැගී ආශුමයට ගොස් තුමූ නෙපෙනී උදය කාලයෙහි ශරීරකෘතාය කොට ගිණිදෙවියාට පුදා සූර්යදේවතාවාට නමස්කාර කරමින් සිටි තාපසයන් අතට සුධාභොජනය දුන්නේය. එසඳ කෝසිය තාපසයෝ තමන් අතට දුන්නාවු ඒ සුධාභෝජනය දක ගිණිදෙවියා පුදා සූර්යවචනය කෙරෙමින් සිටියාවුමා අතට දෙන ලද සක්සේ සුදුවු ඉතා පිරිසිදුවු අසදෘශවූ දිවසුවඳ විහිදුනාවු ආශ්චර්ය ස්වරූපවු පෙර නුදුටුවිරුවාවු සුධාභෝජනය ශකුදේවේන්දයෝ දෝහෝ නොහොත් අනාවු දේවතාවෙක්ද මධුරවූ මේ අමෘතභොජනය මා අතට දුන්නෝ කවුරු දැයි යනාදීන් කථාකළාහ.

ඒ අසා මාතලී දෙව්පුත්තෙම මා දෙදෙව්ලොව දේවතාවන්ට නායකවු සක්දෙව් රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ නියෝගයෙන් සුධාභෝජනය ගෙනාවාවු මාතලී දිවාපුතුයායයි දතමැනව මේ උතුම්වු කිරිබත අනික් සැකයක් නොකොට අනුභවකළ මැනව තවද තපස්වීන් වහන්ස භෝජනය අනුභව කළකල සාදුක්ද පැන් පිපාසද ගැන්මය නොහැල්මය කුසිතකම විධාවයකොපයනැවත වෛරබැඳීමය ඔවුනොවුන් හා විවාද කිරීමය කේලාම් කීමය සීතපීඩාව උෂ්ණ පීඩාවය මැලිකමය කියන ලද දොළොස්වැදෑරුම් වු නුගුණ දුරුකරන්නේය. ඒ කාරණයෙන් මේ සුධා භොජනය අනුභව කළ මැනවැයි කීය.

එබස් අසා කොසිය තාපසයෝ එම්බා මාතලී නම් දිවාපුතුයාණෙනි පළමු මා විසින් ලබන ලද ආහාරය අන්කෙනෙකුන්ට නොදී අනුභව නොකෙරෙමි යන වුතසමාදානය කරනලද්දේය. එහෙයින් අන්කෙනෙකුන්ට නොදී අනුභවකිරීම සට නොවටනේය. තවද උදකලාව අනුභව කිරීමද උත්තමයන් විසින් පසස්නාලද්දේ නොවෙයි තවද ලබන ලද ආහාරය අන්කෙණකුන්ට නොදි අනුභව කරන්නාවූ සත්වතෙම කිසිකලෙකත් සැපයක් නොලබන්නේ යයි යනාදී කීහ.

ඒ අසා මාතලී දිවාාපුතුද තපස්වීන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ විසින් අනුන්ට නොදී අනුහව කිරීමෙහි කවර දෝෂයක් දක මේ වුතසමාදානය කරණ ලදයි විචාළේය.

ඒ අසා කෝසිය තාපසයෝ එම්බා දිවාරථාචාරීනි මේ ලෝකයෙහි යම් කෙණෙක් ස්තුීවධාදීවු පුාණවධද මිතුදොහීකම්ද පරදාර කර්මයද ශුමණ බුාහ්මණයන්ට නින්දා පරිභවයද තද මසුරුකමයයි යන මෙකී දෙයින් යුක්තවු මේ පස්දෙන අතතාාන්තයෙන් අධර්ම නම් වෙති. ඒ කාරණයෙන් පැන් පමණක් ලදින් අන්කෙනෙකුන්ට නොදී අනුභව නොකෙරෙති තවද මේ දානවෘතය සමාදන්වු තැන්පටන් නුවැණැත්තාවු බුද්ධ පුතොකබුද්ධාදී ශුාවකාදීන් විසින් උතුමැයි පසස්නාලද දානය ස්තුීන්ට වේවයි පුරුෂයන්ට වේවයි දන්දෙම්මයි මේ දානපරිතාාගයෙන් යුක්තවු සත්වයේද ඇත්තාහ. පහවු මසුරුසිත් ඇත්තාහ මනාවු සත්වධර්මයන් යුක්තයමයි උත්තමයන් විසින් උපස්ථාන ලද්දේයයි කීහ.

එකල කෝසිය තාපසයන් විසින් කියනලද සුභාෂිත වචනයන් අසා දිවාපුතුතෙම සතුටුව තාපසයන්ට පෙණෙන පරිද්දෙන් සිටියේය.

එකල ශකුදේවේන්දුයන් විසින් නියෝග කරණලද ඒ දිවාාංගනාවෝ සතරදෙන ආශුමයට ගොස් රන්වන්වු ශරීරශෝභාවෙන් දසදිගුන් බබුඑවමින් දකුණුදිග අසාය, බටහිර සද්ධාය, උතුරුදිග ගිරිය, නැගෙනහිර ශිුයයි සතර දෙන සතරදිසාවෙහි සිටියහ.

එසඳ කොසියතාපසයෝ මතාවු ශරීරශෝභාවෙන් දසදිගුන් බබුළුවා වහ්නිශිඛාවක්මෙන් දිලියෙන්නාවු භාවභාවලීලා කටාකු මන්දසම්තාදීවු චතු රාගයෙන් යුක්තවූ ඒ දිවාංගතාවත් සතරදෙනා දක උතුම්වු සනෙතාෂයට පැමිණියාවු සවර්ණාභරණයෙන් සැරසී ඔසධිතාරකාවත් පරිද්දෙන් දීප්තිමත්වු ශරීර ශෝභාවෙන්ද මන්දමාරුතයෙන් ලෙලදෙන්නාවු සවර්ණලතිකාවකට බඳුවු සෝභාව දරන්නාවු ශරීර ඇති දිවාංගතාව පූර්වදිග්ගී සිටියාවූ තෝ කවරෙක්හිද මට කියවයි විචාළාහ.

ඒ අසා ශී තොමෝ තාපසයන් වහන්ස සියළු සත්වයන් දමනලද ආලාමක සත්වයන් සෙවුනාවු තවද තාපසයන් වහන්ස මේ ලෝකයෙහි යම් සත්ව කෙනෙකුන්ට සැපකැමතවීද ඒ සත්වතෙම සර්වාකමයෙන් සමන්විතව සන්තුෂ්ටවන්නේය. එහෙයින් මා ශීකාන්තායයි කියා දතමැනව සුධාභෝජනයෙහි විවාදයක් නිසා නුඹ වහන්සේ සමීපයට ආම්යි උතුම්වූ පුඥාවිශේෂ ඇති තපස්වීන් වහන්ස සුධාභෝජනය දීමෙන් මා උතුම්කොට තෝරා වදාළ මැනවැයි කිව.

ඒ අසා කොසිය තාපසයෝ මේ ලෝකයෙහි හස්තිශිල්ප අශ්වශිල්පාදීවු නොයෙක් ශිල්පාද අසර ලිඛිත ගණිත ගාන්ධර්වාදී අනෙකපුකාර විදාස්ථානද ආචාරසිලයෙන්ද විශිෂ්ටවූ පුඥාවිශේෂයෙන්ද යන මෙයින් යුක්තවුද කෘෂි වනිදාදී ස්වකීයවු කුලකියාවෙන් සමන්විතවූ සත්වයෝ තොපගේ පරම්මුඛතාවෙන් දිලිදුබවට පැමිණෙන්නාහුය. ඒ තොපගේ අකාරියෙක තවද මේ ලෝකයෙහි කුසීතවු තමාගේ බඩ පමණ නොදන්නාවු වංශයෙන් යටත්වු විරුපීවු දුර්ජනසත්වයෝද තොප හා එක්වීම හේතුකොටගෙණ විශිෂ්ටවු ආශ්චර්ය හා යස්සට පැමිණ වංශයෙන් ගුණයෙන් ගුණයෙන් ගොතුයෙන් ආචාර සමාවාරයෙන් සමන්විතවූ සත්පුරුෂයන් තමන්ට දාසත්වයෙහි පමුණුවන්නාහ. එද තොපගේ නොදැන්මෙක ඒ කාරණයෙන් සබ රක්නාවුන් කෙරෙහි නොහැලෙන්නාවු සත්වයන්ගේ ගුණ පරීක්ෂාකොට සෙවුනාවු උත්තමයන් ඵලදාක්නාවු තොප අඥානයයි දනිමි එබදුවූ කිසි ගුණයක් දහමක් පුරුෂවිශේෂයක් නොදන්නාවු තොපි සුධාභොජනය තබා ඉදිනා අස්නක් හා බිපියන පැන් විචරකුත් අපගෙන් නොලබව තොපසේ අසත්පුරුෂයන්ට මාගෙන් දනක් නෙදෙමි වහා මෙතනින් නැගීයවයි කීවාහුය.

එසඳ තාපසයෝ කී බස් අසා ශී තෙම බත් ලබන්නා තබා ඤණෙමාතුය කුත් එතන ස්වභාවයෙන් සිටපිය තොහී අතුරුදහන් වූහ.

ඉක්බිති කොසිය තාපසයෝ දකුණුදිගසිට චන්දුමරීචියේ අතිපාරිශුද්ධවූ දනතපංකතියෙන් හා පලඳනාලද මිණිකොඩොලෙන් හා විසිතුරු වු අගු පළඳනාවෙන් හා අනෙකපාකාරවු දවාමයවූ සවර්ණාභරණයෙන් විරාජමානවු ගොතුඇති සරත් වලාකඩක් බඳුවු ධවලචඡතුයන් දරන්නාවු කුසතණින් කරණ ලද ගිණිසලක්මෙන් අතිරක්ත එල්ලව සහිතවූ හෝපලු මල් කැණක් කර්ණවතංසකොට පළදින්නාවු භයින් තුස්තවු මෘගංගනාවක් බඳු නරීක්ෂණයන් ඇති දිවාංගනා තෝ කවරෙක්හිඳ තිගේ වල්ලභයා කොයිද මේ වන මධායෙහි භයනැතිව කුමක් පිණිස අවුදයි විචාළාහුය.

ඒ අසා කෝසිය තාපසයන් වහන්ස මේ ස්ථානයෙහි මාගේ ස්වාමිපුතුයාන කෙනෙකුන් නැත්තාහුය මම ද ශකුභවනයෙහි ජාතවු අසා නමින් පුසිද්ධවු දේවතාවෙක්ම් අමෘතභෝජනයෙහි ආසනයෙන් නුඹ වහන්සේ කරා අසිම් නුවනැත්තාවු තාපසයන් වහන්ස මට අමෘත්භොජනය දීමෙන් මා ශුෙෂ්ඨ කොට තබා වදාළ මැනවැයි කීව.

එබස් අසා තාපසයෝ මේ ලෝකයෙහි වෙළඳහුද ධනාර්ථව වස්තුලෝභයෙන් සමුදුයාතුා කෙරෙමින් සමහර කලෙක්හි නැව්නැගී නස්නාහ සමහර කලෙක්හි නස්නාලද ධන ධානා ඇතිව දුකසේ තුමූ පමණක් ගැලවියන්නාහ. ඔවුන්ට පැමිණියාවු විනාශයද අර්ථ ආසාවෙන් වුහෙයින් තොප නිසාම වන්නේය. තවද කෘෂිකර්මාන්තයෙන් ජිවත්වන්නාවු ගොවිකෙණෙක් වත් ආදිය ධනාලෝභයෙන් සැව පුට රැක බලා බොහෝ ආයාසයට පැමිණත් සමහර කලෙක්හි වැසි සුලන් හැමීමය කොකකන කලටිරෝගය වැසිනැතිවීමය

යනාදී රෝගයෙන්ද මීයන් පලගැටියන් ගොළුබෙළුවන් ආදී නොයෙක් සත් ගැහැණියෙන් නස්නා ලදුව දුග්ගන්නාවු සත්වයෝ ඉන්කිසි සසා ඵලයකුත් නොලබන්නාහුය. උන්ගේ ආසා විනාශයද තොප විසින් කරණලද්දේය. මේ ලෝකයෙහි සමහර සත්වයෝ පොහොසතුන්ට සේවාකම්කොට සම්පත් ලැබගණුම්හයි සතුරන් මධායට වැද පුරුෂපරාකුමය කෙරෙමින් සතුරන් අත නැසී ආශාචෙඡදයට පැමිණ මහදුක්විඳ නස්නාහ. උන්ගේ විනාශයද තොප නිසාම වන්නේය.

තවද මේ ලෝකයෙහි යම් සත්වයෙක් තමන් විසින් රැස්කරන්නාවු ධනධාන හැදියද පුතු මිතු කලතුාදීවු බන්ධුවර්ගයාද යන මේ සියලු වස්තු කාම කෙලසකාමයන් හැර දිවාලෝක මනුෂාලෝක සැප කැමතිව රූ සුසුවු අජවෘතගෝවුතෘදිවු වුතසමාදානයන් කොට නුනුවණින් නොමගගොස් මෙලොවත් පරලොවත් අනෙකපුකාරවූ දුක්විඳ මියපරලොව ගියකල්හිද අපාදුක්ඛයට පැමිණ තමන් විසින් පුාර්ථනා කරණ ලද දිවාම මනුෂා සම්පත් තබා අනෙකපුකාරවු දුක් විඳිනාහ. එයින් තොප නිසාම වන්නේය. ඒ කාරණයෙන් අසා නම් දිවාංගතාව අපගෙන් අමෘත භෝජනයක් ලැබෙමි යන ආසාවෙක් ඇත්නම් හැර මෙතනින් වනාහි නැගී යවයි කියා යවුහ.

එසඳ කෝසිය තාපසයන්ගේ බස් අසා ඕතොමෝද සුධාව හැර එතැනදීම අතුරුදහන්ව ගියාය. ඉක්බිති තාපසයෝ පස්වීමදික්හි සද්ධා නම් දිවාංගනාව දක අපමණවු වස්තුාහරණ මාලාදිය හා සපිරිවරින් රන් ලියකට බදුවු මනොඥවු ශරීර ශෝභාවෙන් දිලිසෙමින් බටහිර දිසාවෙහි සිටියාවු තෝ කවරෙක්දයි විචාළාහුය. ඉක්බිති ඒ දිවාංගනාතොම විශිෂ්ටවූ පුඥාවිශේෂ ඇති තාපසයන් වහන්ස උත්තම සත්වයන් විසින් සෙවුනාලද මම සද්ධා නමින් පුසිද්ධියෙමි. මේ හෝජනයෙහි වාදයක් නිසා නුඹ වහන්සේ කරා ආමි මට සුධාභෝජනය දීමෙන් මා උතුම්කළ මැනවැයි කිව.

එබස් අසා කොසිය තාපසයෝ මේ ලෝකයෙහි සමහර සත්වයෝ කිසි කලෙක්හි තොප හා සමඟව කම්කල අදහා දන්දීමය සිල්රක්ෂා කිරීමය යන මෙයින් යුක්තව සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි පිහිටා වාසයකෙරෙත් කිසිකලෙක්හි එම සත්වයෝ තොපගේ වියෝගයෙන් අදත්තාදානය මුසාවාදය තුලාකූට මාණකුටය කේලොම්කීමය යනාදී අනෙක පුකාරවූ දුශ්චරිතයෙහි හැසිරෙන්නාහ.

තවද අාචාරශීලයෙන් යුක්තවු තමා හා සමානවු කුලගෝතුාදී ඇති පතිවුතාධර්මය අඛණ්ඩකොට රක්ෂාකරන්නාවු කුල ස්තුීන් කෙරෙහි ඇදහිල්ල හැර කලමිඩියක් කෙරෙහිත් විශ්වාසය කරන්නාහ. ඒ කාරණයෙන් සියලු සත්වයෝ අස්ථානයෙහි උපදනා ශුද්ධාව නිසා පරදාරාදීවු අනෙක පුකාර වූ දුෂ්චරිතයන් කරන්නාහ. එහෙයින් කුශල් දුරුකොට අකුසල්ම කරන්නෙහිය මේ පරිද්දෙන් දුරාචාරවූ තොපට ශුද්ධාභෝජනය දෙන්ට මාගේ අභිපායෙක් නැත. මෙතනින් වහා නැගී පලායායි යනාදීන් ඇති නුගුණ කියා දෙඬුහ. එසඳ තාපසයන්ගේ බස් අසා එතනදීම අන්තර්ධානව ගියාහ.

ඉක්බිති කෝසිය තාපසයෝ උතුරුදිග සිටි හිරි නම් දිවාංගනා දැක ඇය හා සමඟ කථාකරන්නාහු.

ගීස්ම සමයෙහි තවදලි සේතෙක්හි අගපටත් මුලදක්වා හටගත් රත්තාකුරයෙන් සොහමාන මන්දමාරුතයෙන් සෙලවෙනලද කලු වැලියයක් සේ ලීලෝපෙතව අරුණෝද්ගමනයෙහි දිලියෙන්නාවු ලහිරු රැස් කළඹක් මෙන් උතුම්වු රූ දරන්නාවු අඩස්බැල්මෙන් යුක්තවූ බැනනැගෙන්නාක් මෙන් සිතා පෙරදරිකොට සිටියාවු තෝ කිනම් දිවාංගතාවක්දයි විචාළාහ.

එබස් අසා හිරිනම් දිවාස්තීතොම තමාට වුපරිදි කියන්නී සෘෂීන් වහන්ස හැමකල්හිම අලාමක සත්වයන් විසින් සෙවුනාලද්දාවු සියලු සත්වයන් විසින් පූජාවූ මම හිරිනම් දිවාස්තීවෙමි, සුධාභෝන විවාදයක් පිණිස නුඹ වහන්සේ සමීපයට ආම්යි ස්තීුජාතීන්ට ඉල්වීම නම් රහසිගතය හා පුකාශ කරනකලක්මෙන් ලජ්ජාඵලවනහෙයින් නුඹ වහන්සේගෙන් තෙස්සන්මෙන් සුධාභෝජනය ඉල්වන්ට අසමර්ථයෙමි කීව.

එපවත් අසා සතුටුවූ කෝසිය තාපසයෝ කියන්නාහු රත්රුවකට බඳුවු උපමා ඇති සුන්දරංගිය තෝ ස්වභාවෙන්ම සුධාභොජනය ලබනෙහිය. කාරණා කිම්යත්?, තෙස්යෝ විලිහැර ඉල්වු බව නිසා සුධාභෝජනය නොලද්දාහුය, තී වනාහී නොඉල්වුබවම උතුම් ගුණයෙකැයි පුසන්නයෙකැවු මම්ම තිට සුධාභෝජනයෙන් ආරාධනාකෙරෙමි, සුධාභෝජ්නයක් පිදිය යුතු යයි යම් පමණක් නොකමැත්තෙහි වී නම් එපමණකින්ම තොප සන්තවිනය කරවා ඉදින් අවශෝෂයෙක් ඇත්නම් මමත් අනුභව කරන්නෙම් වේදයි කියා සුධාභෝජනයෙන් පැවරුහ.

ඉක්බිති කෝසිය තාපසයන් විසින් ආරාධනාකරණලද හිරි නම් දිවාංගනාතොම මුල් පටන් අග දක්වා සහ මල්පල්ලෙන් සැදුම්ලද අඹ දඹ නා පනා කැල මුරුගා ලොප් සුඹුළු පියුම් වැටකේ දුනුකේ ඕකේ කරාකේ ආදිවු පංචවිධ කෙතකාදින් හා තවද ලුණුවරණ ඇසළ කොසඹ බක්මී සල් ඵල ගිරිතතකොල වල්මහදඹ දියදඹ ඇසතු මී කල එරහාන්ද පලොල් සිඳුවර ආදීවු මනාසුවඳ ඇති නොයෙක්ලියකතුන් විසින් පලදනාලද රුක්රජුන් විසින් පුතිමණ්ඩිතවූ වනඝටපංකකිතිවුහ, තවද එහි අන්තරන්තරයෙහි කැමති තිඹරා ලබු කොමඩු ආදීවු පලගෙන මල්පිපෙන්නාවූ අපරව්කජාතිද, මල්ගෙණ පලගත්තාවූ මුං මෑ ආදීද වරා පොර තිඹිරි ආදී ගොඩහමු ඌරුහැල් මහවි ස්වංජාතසාල් ආදීන් සමන්විතවූ නිරන්තරයෙහි කෙසෙල් ඇටකෙසෙල් අළුගත් සමන්විතවූ නෙයෙක් පිලීපංකතින් හා තන්හි තන්හි සන්තාපනයට යෝගාවූ සුගන්ධසීතල භරතවූ ජලාශීයෙන් හා තවද උතුරුදිග අතිශයින් සෝභමාණවූ මස් සෙවෙල් ආදී ආකකිශවූ ශාන්තවූ නුසුන් මිරස ඇති බස් නට යෝගාවු මනාකොට ඇති අනවරතයෙන් වගුල කුසුම් මුවරද පෙතිපතරින් යුක්තව සුවඳවැකි තිබෙන්නාවූ ජලයෙන් පිරී ඇඹුල ඉපුල කල්හාර හෙල්මැලි ආදීන්ද විවිධවූ පද්මජාතිද තිවිධවූ උත්පල ජාතිද යන මේ පද්ම ජාතිගතධයෙන් සැදුම්ලද මහත් බමර පිය රුවින් අතිරමා සුලභ ගොදුරු ඇති කොස්ලිහිණියෝ මොනරුය ඇටිකුකුලය විසිතුරු ජිවන්ජීවකයෝ ගිරා බෝකල කුණාලක හංස පංචකුවාක නොයෙක් පක්ෂිසමුහයන්ගෙන් සංචාරණයෙන් ඉතා ශෝභමානවූ තවද නිර්භය වූ සුලභගෝචරයන් ඇති සුංසුමාර මසුන් ලුහුල් මසුන් ඉස්සත් ආදී රෙගෙ මසුන් තෙලයින් කොරලුවන් ආදීවු ලැහැල්බැඳ ඇවිඳිනාවූ නොයෙක් මස් කැලන් ඇති ඉතා දකුම්කළුවූ ඒ පුෂ්කරණියෙහි පැන්බොන පිණිස සියලු දිගින් අවුත් බස්නා සිංහ වහාසු වගවලස් කොනතශා කග වෙසනුන් හා ඇති ඇහුරුවල් මී රෙහෙමුව තිප්මුව සරහමුව කෙහෙල්මුව කොහොණ ඇට හුරුවල් බාම්විනි සාවුය යන නොයෙක් ජාතීයෙහි මුව ජාතින් විසින් ගැවසීගත්තාවූ තවද ඒ පොකුණවට සිටි තුවටුවෙන් ගිහිහුනාවූ මලසුන්මෙන් මුවරුපෙති පතරින් සැදුම්ලද අතල ගල් මුදුනෙන් හිස බට සමූහයා පිරිවරා බැගෑවි නැටුම්ගත් මත් මයුර මණ්ඩලයන්ගේ කෙකධවනියෙන් කන්කළුවූ අති රමාවු භූමිභාගඇති ඒ කෝසිය නම් සෘෂිහුගේ ආශුමය සමීපයට වන එසඳ තාපසයෝ තමන් සමීපස්ථවූ දහසක්වර දිවිලදින් ඔප්කල ජා෧ඹානද ස්වර්ණරූපයක් මෙන් උතුම්වූ ඡවි වර්ණ ඇති තවද මේඝකුටයෙක්හි හැසිරගිය විදුලියක්මෙන්ද නිලශාබාවෙන් පුතිමණ්ඩිතවු වෘක්ෂයක් පිරිමදිමින් නිල්වු ගුවන්කුසට වන් පුන්සඳ මඩලක් මෙන් විරාජමානවු හිරීනම් දිවාංගනාවට සතුටුව කොසිය තාපසයෝ සුවඳහොට බබුස්තණ ආදීන් මිශුව මදින් මදකොට ගොතා බඳනාලද හෙයින් නැතිවු මුදුනෙහි අතුරන ලද ඇඳුම් දිවිසම් ඇති තුිණ සඟලක් අතුට සුන්දරාංගිය මේ ආසනය ඉතා සැපය මෙහි ඉඳුවයි බහුමාණයෙන් නිමන්තුණය කළහ.

ඉක්බිති හිරීනම් දිවාංගනා පනවන ලද කොච්ඡාසන මස්තකයෙහි බැසඋන.

එසඳ දළමඩුළු අඳුම් දිවිසම්දරු ඒ තපස්වි වරතෙම වහා පොකුණට බැස අළුත් නෙළුම්පතකින් පැන්ගෙණවුත් දක්ෂිණෝදකයදී සුධාභෝජනය පිළිගැන්වූහ.

එසඳ සුධාභෝජනය ලැබීමෙන් සතුටුවූ ඒ දිවාස්තීතොම මෙතැන් නුඹ වහන්සේ විසින් පුජා ලබනලද්දාවූ මම දිවාලෝකයට යෙමි අවසර ඉල්වා ගෙන තපස්වීන් විසින් අනුදන්නා ලදුව වර්ණමන්දයෙන් මත්වු හිරි නම් දිවාාංගනාතොම ඇසිල්ලකින් තවුතිසා භවනයට ගොස් තමා පියවූ ශකුදේවේන්දයන් සමීපයෙහි සිට මේ කොසිය තාපසයන්ගේ සුධාභෝජනය ලදිමි නුඹ වහන්සේද මට වහා ජයදේවා වදාළමැනවැයි කීව.

එපවත් අසා ශකුදේවේන්දයෝ සතුටුව තමන් දෙදෙව්ලොව දේවතාවන් හා සමාන ගුණෙන් උතුම්වූ ඒ දිවාංගනාව සවර්ණ පිඨයෙක්හි වඩා හිඳුවා පූජා කළහ.

මෙසේ ඒ හිරිනම් දිවාස්තිුතොම දිවා මනුෂාාදීන් විසින් පුජලි කරණ ලද මහත්වු පුජා සත්කාර විඳිමින් උදයගිරි පර්වතය මුදුනෙහි දිලියෙන්නාවු සරද චන්දු මණ්ඩලයක් මෙන් සවර්ණමයවූ භදුපීඨ මස්තකයෙහි උන.

මෙසේ ශකුදේචේන්දුයෝ සුවඳින් මලින් පුජාකොට සිතන්නාහු කෝසිය තාපසයන් වහන්සේ අවශේෂයන්ට සුධාභෝජනය නොදී මෑගේ ගුණයෙන් අපේඎකොට සුධාභෝජනය දුන්සේක් දෝහෝයි සිතා ඒ කාරණය දුනගෙන එවයි නැවත මාතලී දිවාපුතුයා තපසචීන් ලඟට යවුහ.

එසඳ මාතලී දිවාපුතුතෙම ශකුයන්ගේ වචනය මුදුනෙන් පිලිගෙණ ජාඛෞනද ස්වර්ණමය රිය ඇස් ඇතියන් රුවන් මයවු කර්මාන්තයෙන් විසිතුරු වු තවද ඝනරන්මයවු අටමගල සොළොස් මහළයෙන් සැදුම්ලත් ළහිරුරැස් කළඹක්මෙන් දිලියෙන්නාවු මුදුනෙන් කෙළෙනා සියක් සියක්යොදුන් ධජමාලා ඇති තම තමන්ගේ මුළු මුළු හා සමඟ දිවන්නවුන් චෛඩුයය කර්මාන්තයෙන් විසිතුරු වූ තවද ඝනරන්මයවු අට මහල සොළොස් මහලයෙන් සැදුම්ලත් ළහිරු රැස් කළඹක්මෙන් දිලියෙන්නාවු මුදුණෙහි කෙළනා සියක් යොදුන් ධජමාලාවන් ඇති තම තමන්ගේ මුළු මුළු හා සමඟ දිවන්නාවුන් වෛඩුර්ය කර්මාන්තයෙන් කරණ ලද නොයෙක් ජාති පර්ෂියට වුෂහ ඝටාදීවූ විසිතුරු කර්මාන්තයෙන් සෝභමානවු මුදුනෙහි යෙලසියයක් යොදුන් උස ඇති වෛජයන්ත නම් රථය තබා සුවසේ යන පිණිස තුබු පලින් හා ඒ රථයෙහි විසිතුරු කර්ණඩුලාලංකාරයෙන්ද රන්රසුදල් උරසන් ආදීවු සියලු අලංකාරයෙන් සරහනලද කැට සන්ධිමක් නැතුව උදුබ්දමාතුයකින් සම ගමන්

කරන්නාවු තරුණ හස්තිපොතකයන් හා සමාන බල ඇති දහසක් පමණ මනොමය සෛන්ධවයන් යොදන ලද උතුම්වූ ඒ රථයානට නැගී රථයෙහි චකු නාදයෙන් හා අශ්වසන්ගේ හෙසරාවයෙන් හා ආකාශයද වෘඤපර්වතාදීන්ද හිමාලයද සමුදුයද පොළොවද යන සියල්ලද විශේෂයෙන් කම්පාකෙරෙමින් ඇසිල්ලකින් අවුත් ආකාශයෙහි රඳවා තමා පෙර දිවාමයවූ උතුරුසලුව ඒකාංශකොට බහාගෙණ බොහෝ ඇසුරුතැන් ඇති ආචාරසම්පන්නවු තපස් වීන්ට නමස්කාරකොට ස්වාමිනි ආසය සද්ධා ශීය යන තුන්දෙනා විවරට කවර ගුණයකින් වැඩි හිරීනම් දිවාස්තී සුධාබෝජනය ලද්දීදයි විචාරාගෙණ එවයි ශකුදේවේන්දයන් වහන්සේ වදාළ මෙහෙවර ඇසුව මැනව කීව.

එපවත් අසා කෝසියතාපසයෝ මාතලිය ශිල්ප ජාති ගොතුාදීත් උත්තමයනුත් අධමයනුත් සෙවුනාහෙයින් ශීකාත්තාව අත්ධවකෙකැයි සිතමි ඇදිලි කළ මතා වස්තුවහැර අනිකක් අනික්ම පාර්ථතාකරණ හෙයින් ශුද්ධාව විතාශකාරීයයි සිතමි. යම්හෙයකින් ධනර්ථීහු අසාචේජදයට පැමිණෙත්නම් ඒ කාරණයෙන් අසාව අසතාවාදීයයි කියමි. ඒ කාරණයෙන් සුධාහෝජනය ලැබීමට මොහු තුන්දෙනම අයොගායයි කියා හිරි නම් දිවාංගතාවගේ ගුණකියන්නාවු මාතලිය පුවේණි ධර්මය රකුෂා කරන්නාවු කුලගෙයි වැඩෙන ලද යම් කුමාරිකාකෙණෙක් ඇත්තම් ඔහුද තවද වැන්දඹු ස්තීහු ස්වාමීහු කෙරෙහි වසන්නාවු තරුණ ස්තීහුද යන මෙතුන්පක්ෂියෙහි ස්තීජාතිහුද පුරුෂාත්තයෙහි උපන්තාවු තමන්ගේ රාගෙත්සන්තතාව මේ අපට සුදුසු නොවෙයි කියා වාසනා සහිතවූ ඒසා මහත් තමන්ගේ රාග චේතතාව ලජ්ජායෙන් වලකන්නාහුය.

තවද මාතලීය මුත්හරාදී නොයෙක් ආයුධ පුහාරයෙන් භයානකවූ සංගාරාම භූමියෙහි පැරද පලායන්නවුන් වැටෙන්නවුන් යම් ලජ්ජා සම්පන්න කෙණෙක්ම පැරද පලායම්හයි යන අපකීර්ති විවරට රණමැදට වැටී හුණුම හයි යන බස උත්තමයයි ලජ්ජාවෙන් දිවිපුදා තමන්ගේ ස්වාමීහු සතුරන් අතින් ගලවන්නාහ.

තවද මහාසමුදුයෙහි මහත්වේග ඇති සියදහස්ගණන් තරංග පරම්පරාව යම්සේ වෙරළගැසී භත්තාවේද එපරිද්දෙන්ම හිරි නම්වු පාපකියාවෙහි ලජ්ජාකොට සත්වයන්ගේ සන්තානයෙහි අටගත් රාග වේෂ මෝහාදීවු අකුශල නමැති තරඟයන් භග්නාවන්නාවු ස්ථානයෙකැයි යන බව තොපගේ ශකු දේවේන්දුයන්ට කියවයි කීහ.

මෙසේ තපස්වීන් විසින් වර්ණනාකරණ ලද හිරියාගේ ගුණසංඛාාත ධර්මකථාව අසා මාතලී දිවාපුතුතෙම ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේ සමීපයෙන් සුධාභෝජනයන් ලත්තැනින් පටන් හිරි මේ දිවාස්තීුතොම ශකුදේවේන්දුයන් සමීපයෙන් රන්බඳ පුටුවක් ලදින් මහා පුජාසත්කාර ලද්දේය. එසේ හෙයින් දෙවියන්ගේ නුවනටත් නුඹ වහන්සේගේ නුවණවැඩියයි ස්තුති කෙළේය.

මෙසේ ඒ දෙදෙන කථා කෙරෙමින් සිටියදීම තාපසයන් ආයුගෙවී චුතවන ස්වභාවය පහළවිය. එපවත් දූන මාතලී දිවා පුතුතෙම ස්වාමීනි නුඹ වහන්සේගේ ආයුසංස්කාරය ගෙවින මනුෂා භූතව පිරියයුතු දානශීලාදීවු සුචරිත ධර්මයෙන් මුදුන්පත්වුහ. එබැවින් මා විසින් ගෙනෙනලද ඉතා උතුම්වු පියවූ මනාපවු රථයට නැගී වදාළමැනවැයි ශකුදේවේන්දුයන් වහන්සේද ස්වකීය ගෝතුවූ නුඹ වහන්සේ දකිනා අභිපාය ඇතිසේක. එසේහෙයින් වහා අදම දිවාලෝකයට වහා වැඩිය මැනවැයි කී..

ඒ ඒ වචනාන්තරයෙහිම කෝසිය තාපසයෝ චුතව ඔපපාතිකව දිවා පුතුව වෛජයන්ත නම් රථයෙහි පෙනීගියහ. ඉක්බිති මාතලී සංඝහනෙතෙම ඒ දිවාපුතුයාණන් ශකුදේවේන්දුයන් සමීපයට වඩා ගෙණගියේය.

ශකුදේවේන්දුයෝ තමන්ගේ සහගොතුවූ තරුණ දිවාපුතුයා දක සන්තෝෂයෙන් පිනාගොස් තමන්ගේ දුව කිරී නම් දිවාහංගනාට ඕහට අගුමහේසිකාකොට පාවා දුන් කල්හි ඕහට පුමාණාතිකුාන්තවූ දිවා ඓශ්චර්යය පැමිණියේය.

යතාදීන් සවීඥයන් වහන්සේ භික්ෂූන් වහන්සේට මේ අතීත කථාව ගෙණ හැර දක්වා එපරිද්දෙන්ම මහණෙනි අලාමක සතවයන්ගේ කිුයා විශේෂයෙන් අභිපාය සිඬවන්නේ යයි යනාදීන් ධර්ම දේශනා කොට පූචාපරසන්ධ ගලපා මේ සුධාභොජන ජාතක ධර්ම දේශනාව නිමවා වදාරා මහණෙනි එසමයෙහි හිරී දේවතා ද මෙසමයේ උපුල්වන් මහා ස්ථවිරීවූහ. කොසිය තාපසයෝ නම් මේ ධානපති භික්ෂුහුය. පංචශිඛ දිවාපුතුයා නම් දිවසින් අගතැන්පත්වු අනුරුද්ධ ස්ථවිරහුව. මාතලි දිවාපුතු නම් ධර්ම භාණ්ඩාගාරික ආනන්ද ස්ථවිරයෝය. සුර්ය දිවාපුතු නම් ධුතංගයෙන් අගතැන්පත්වු මහසුප් මහතෙරහුය. චන්දු දිවාපුතුයෝ නම් වමත් සවුවු මුගලන් මහතෙරහුය. එසමයෙහි දිවාවිහාර පිණිස දිවාලෝකයට ගොස් මදාරාමල් ගෙනා නාරද තාපසයෝ නම් දකුණත් සව්වු සාර්පුතු ස්ථවිරයෝය. එසමයෙහි මසුරු කෝසයි සිටානන් දමනයෙහිලු ශකුදේවේන්දු නම් ලොව්තුරා බුදුවු මම්ම වේදයි දක්වා වදාළසේක.